

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

Donatiu de l'Ajuntament

ANY II

Núm. XXVII

OLOT, 9 MARÇ DE 1916

J. H. Llorens

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. . . . . 1 pesseta trimestre.
Número solt . . . . . 10 céntims.

ANUNCIS { Una plana. . . . . 5 pessetes
Meitat de plana. . . . 3 »
Quart de plana . . . . 2 »
Octau de plana . . . . 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. . . 6 pessetes
Meitat de plana 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.

Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE

CORTS CATALANES, 392.-BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXVII

OLOT, 9 MARÇ DE 1916

LA CULTURA TEATRAL

FRAGMENTS DEL DISCURS D'OBERTURA DEL ACTUAL CURS DE L'ESCOLA
CATALANA D'ART DRAMÀTIC

Si tota implantació en el sentit cultural es troba plena de dificultats, cal fer present que la nostra, la que una immerescuda deferència ens ha posat en mans, és de les que ocupen lloc preferent quant a problemes a resoldre, que són doblement intrincats i de solucions poc menys que inconegudes, a causa de la manca de precedent per un costat, i de l'equivocada visió que'n tenen la majoria dels elements que hi deuen concórrer.

Jo no sé d'enlloc on se pugui trobar un perfecte patró d'escoles de teatre. Totes les reglamentacions s'estellen davant la realitat, tots els càlculs resulten defraudats, les sorpreses constants arriben a fer vacil·lar al més enhardit. I si això s'esdevé en països, on per sort d'ells compten amb una veritable tradició teatral, ¿què té de passar aquí on en aquest sentit tot és per fer, i apenes si trobem lo necessari per fer-ho?

No cal pas amagar, que un dels motius que més influeixen en la relativa divagació de la nostra obra de tanteig és, com hem dit fa poc, la equivocada visió que solen tenir-ne molts dels elements que hi concorren, i ens referim especialment, en dir-ho, a molts dels alumnes que se'ns acosten.

Una branca de l'art que fins avui ha viscut entre nosaltres desenrotllant-se a pler de les seves expansions, no podia menys de donar-nos elements refractaris, no a una cohibició que seríem els primers a condemnar, més tan sols a un senzill examen de consciència.

Volem que la nostra Escola sigui el lloc on trobin cabuda totes les arts

que es conreen en el camp del teatre; que de l'obra individual a la del conjunt més complert, s'hi reuneixin medis i elements per al seu perfeccionament; que totes les aplicacions, que totes les arts auxiliars hi tinguin estada, i que cap element que vulgui cooperar a l'obra teatral de Catalunya es trobi allunyat d'ella; no fer artistes, que ningú en farà al que no ho sigui; no promoure genis, que aquell que's mostri tal ho deurà més a Deu que als homes; no cohibir temperaments sota la ridícula prescripció de les regles mesquines; sinó més bé emparar paternalment les intencions sanes, posar elements de perfecció en mans triades, constituir un aplec d'homes discrets, molt més útils per l'art i per la societat, que'ls genials escadocers. Tenim signes d'esperances per creure en el triomf de la nostra empresa.

Rarament el català emprèn per primera vegada la realització d'una cosa, sense que la realitzi millor que ell mateix i els altres no esperaven. Aleshores recau damunt d'ell la fatídica lloança—*per no haber-ho fet mai, se'n ha sortit força bé*—i en la generalitat dels casos l'aventura fineix allí on ha començat. Ha demostrat que sense haver-ho fet mai se'n sortia passadorament i es creu que ja ha fet més que no devia, perquè ha satisfet en cert mode lo sport de l'improvisació.

Però si al mateix català tan ben dotat li imposeu el deure de perfeccionar allò que improvisadament ha resolt a meravella, veureu creuar pel seu fustre una certa impressió de contrarietat que degenera en rebel·lia i, com a perfecte fill d'aquesta branca d'extrema raça llatina, comença a sentir menyspreu per allò que havia cregut tan fàcil i acaba per renegar-ne i per abandonar-ho, perquè tem en el fons el possible desencant del que ell fiava per complet a la seva genialitat.

I lo pitjor del cas és que aquesta desamor a la constància, a la insistència d'allò que'ns proposem, el solem sofrir els que'ns proposem una fi i per reflex, per influència de temperament, el ser ten també els cridats a judicar-nos, puix si per atzar es mostra de tard en tard una excepció en la regla, si surt algú d'aquells que's proposi seriosament conèixer lo millor possible allò que vol conèixer, si insisteix, si persisteix en el seu propòsit, causa moltes vegades l'indignació dels que'l volten, és maniàtic, pesat, insoportable i, sobre tot, pedant, qualificatius amb què solen excusar una certa humiliació que senten davant la fortitut del qui vol apallellar el temperament amb la perfecció, del qui vol fer un tot de l'intuïció i de la consciència, del qui, en una paraula, vol ser lo que's proposa.

Tot lo que és de fàcil alcançament sol caure prompte en el llot de l'indiferència. La veritable felicitat no accepta el preludi burgés dels acords insulsos i si prenem per exemple l'amor, que és en tots els casos exemple dels exemples, veurem que'ls grans amors han assaborit el filtre de lo sobrehumà per l'esparonament de les dificultats més paoroses.

Sols a condició d'una lluita indefinida pot ésser la vida acceptada, els alts destins de la creació ens hi porten, i nosaltres devem rebre'ls amb el goig immens dels grans beneficis.

Suposem doncs per un moment que estimem la dificultat com un dò preat de la Providència i que'ns proposem triomfar d'ella sempre que se'ns presenti al pas.

Quina arma ens caldrà dominar en primer terme? La voluntat.

La voluntat serà la nostra consellera en la lluita, la perfecta educadora del nostre sentit bel·licós, per ella apendrem a lluitar heroicament i prudentment, per ella sabrem regular el nostre esforç, ella ens ensenyarà de vèncer i sobre tot ens ensenyarà lo que és més important en tota lluita prolongada, ens ensenyarà de caure, ens ensenyarà d'alçar-nos. Caure amb bell geste, treure de la caiguda el perill d'un moment definitiu, esborrar-ne l'esglai per un sobtat i enèrgic aixecar-se, heusaquí tota una lliçó de voluntat salvadora.

Si és cert, doncs, que l'amor a la dificultat pot esparonar el nostre propòsit, i que per conrear lo degudament ens cal una voluntat a prova de les mateixes dificultats que la reclamen, fixem-nos bé com tot això vol dir activitat, però no pas aquella folla activitat de l'impressionable, d'aquell que fa poc hem censurat i viu en nosaltres mateixos, sinó la del conscient empedernit, que vol arribar on se proposa ple de fe, resignat a totes les caigudes, segur, no obstant, de redreçar-se damunt de totes elles. És innegable que aquest propòsit, únic salvador de tota idea, demana en general una sensible modificació en el nostre mode d'ésser, i el primer pas per assolir aquesta modificació comença sens dubte en els fonaments on les nostres aptituds deuen pendre volada, o sia en el procés de les ensenyances, quan teniu davant vostre qui es proposa conduir-vos, quan ens sentim voltats d'elements disposats a facilitar la nostra tasca. Es aleshores que un paper important se'ns senyala.

Acudir a una escola només que per aprendre lo que ensenya el mestre, constitueix un acte de greu incomprensió.

No és pas l'escola un lloc, on a canvi de la paga convinguda s'infiltri en l'esperit del deixeble tot allò que'l mestre sab. En aquest cas el pacte

seria d'una irreverencia terrible. Sempre i quan el mestre ceneix el seu comès a la transferència de coses sabudes, no desempenya el comès de mestre. Sempre i quan el deixeble s'acontenti de rebre del mestre el seu saber perfectament ordenat, no és un deixeble a l'altura de les grans aspiracions.

Siguem deixebles, i seràn mestres els mestres. Acostumem-nos a una obediència que conservi no obstant intacta la nostra fesonomia moral, siguem conseqüents en el propòsit, constants en el treball que'l propòsit reclami, vigorosíssims en judicar-nos, indulgents i respectuosos en el judici d'altri, avorrim d'un cop per sempre l'improvisació que'ns fa adorables i intranscendents. Forgem l'esperit en la fornada de l'estudi i no tinguem mai la preocupació de ser un cas extraordinari, que sols en la modestia dels grans concients se troba el germe dels veritables genis.

Jo no se si seré cridat a veure els punts definits d'aquesta Escola, si un cop passades les tempestes i els contratemps de l'implantació, podré gaudir del benestar d'aquella somniada realització, però sí que puc dir que'n porto en l'esperit del desig fervent i entusiasta.

Tinc tota la fe en el triomf de lo que Catalunya es proposi, però bé voldria que amb l'esmena dels nostres defectes en fèssim més propera la seva realització. I es per aixó que he dit lo que he dit, i és per aixó que anhelo quant anhelo.

Fortitut i amor, deuen ser per sempre l'emblema de l'artista.

Pel gran problema de Catalunya i els seus amors, jo demano un ben petit sacrifici: als que concorrin a la nostra escola: treballar esmenant. Si tal aconseguim nosaltres, si tal aconseguen ells, viurem en pau amb la nostra consciència. Ja haurem fet alguna cosa. Pensar-hi seguidament ens cal.

ADRIÀ GUAL

ORDENANCES MUNICIPALS

A D. EDUARD BASSOLS, AUTOR DEL PROJECTE D'ORDENANCES
MUNICIPALS D'OLOI

No estranyis amic Bassols, que deixi de contestar extensament la carta oberta que m'adresses en aquestes mateixes planes, com fora mon

desitg; es una costum que vaig imposar-me i que no he trencat mai d'ensà que exerceixo de Subdelegat, d'abstenir-me de tractar en la premsa local, ni amb firma o pseudònim ni sense, qüestions sanitàries: si alguna cosa s'ha publicat, ha sigut comunicacions oficials, quina publicitat, llevat de contadíssims cassos, autoritzaria sempre, per temperament i per convicció.

De tots modos, encara que sia fent una petita i la primera excepció, he de significar-te, volgut amic, que me plau en gran manera que com autor del projecte no vulguis compartir l'immensa responsabilitat de que substitueixin tals articles en les ordenances; no permetis que tes hores d'insomni se veigin pertorbades per macabres i ferèstegues visions de nens escrofulosos, de multituds anèmiques i raquíques per manca de sol i aire, que t'acusen com a causant de sos sufriments, de sa existencia miserable. Que quedin aquets remordiments per les entitats i corporacions que ens han creat els carrers de 4art. ordre de menys de 4 metres d'amplada (!) aont s'hi poden construir edificis de 15 metres d'alt (!!): art. 105 de nostres vigents ordenances municipals.

Sempre teu aff. s. s. q. b. s.

J. GASSIOT

Olot 1 de Març de 1916.

NOTES D'ART

J. OLIVET LEGARES.—Fins el dia 10 de Març aquest nostre compatrici, exposa en el Fayans Català una gran quantitat de teles, en sa majoria paisatjes, ben agradables als ulls dels qui coneguim la campinya olotina, car quasi tots son d'aquesta deliciosa comarca tan plena de finor i gracia.

En general, cada una de les teles dona l'impresió que l'artista ha volgut donar-li; sols hi trobo a faltar una certa personalitat en el concepte de la pintura, que's dispensa, empero, per esser executada l'obra en un periode de formació, puix es evident que's tenen de recopilar medis, abans que tot, per a millor exterioritzar aquesta personalitat.

En mon concepte, l'exposició potser peca per una excessiva quantitat de teles i notes.

Felicito al amic, i faig vots per a que el pintor prosperi i pugui prompte formar part d'aquella plèiade d'artistes, que son el nostre orgull per haver realsat tant el bon nom d'Olot.

F. VAYREDA

NOTES SOBRE MÚSICA

RECITAL ITURBI.—Es un artista de forsa mèrit en Josep Iturbi. Ja l'havíem sentit fa algún temps a la Sala Mozart, i ara el públic intel·ligent devia confirmar la bona impressió de la primera vegada. Executa molt bé i salva les majors dificultats amb una gran senzillesa.

Havem d'aplaudir-li el discret arranjament del programa. Es veu que en Josep Iturbi sab triar i distingir el temperament dels autors i aixó és un indicati del séu bon gust, cosa no pas gaire corrent, per dissort, entre'ls concertistes. El programa distribuït en tres parts estava integrat en la primera per obres d'autors clàssics. En la segona part l'Iturbi ens feu sentir un conegut *impromptu en la bemol* de Schubert i un vals i una polonesa de Chopin; és a dir tota una part romàntica. Finalment, la tercera part l'omplí amb dues obres de Mendelshon i altres d'autors espanyols.

La primera part fou la que més ens interessà. El só del clavicembol no és pas tan monóton com alguns suposen. Si al primer moment acostumats an el piano ens resulta una mica xocant, al cap d'una estona se'ns fa tot simpàtic. No'ns faria pas res d'escoltar-ne altres audicions. L'Iturbi s'hi l'uhí forsa, més que en les altres dues parts, pot ser degut a la preferència que deu sentir per als autors clàssics. No es aixó també un indicati del seu bon gust?

Una altre qualitat remarcarem en l'Iturbi que malgrat la poca importància que alguns hi donen no la volem passar per alt. Es la *pose* correctíssima que sab guardar en tots els moments. Vetaquí un exemple que molts haurien d'imitar.

Hi ha una cosa que'l perjudica a l'Iturbi. Es la velocitat excessiva amb que executa, potser degut a un inmoderat afany de virtuosisme.

Fou molt aplaudit, i s'ho merexia.

TRIO SOLER.—La reaparició de Trio Soler després de tant temps que res ne sabíem, ha sigut una agradable sorpresa per als qui ja l'havíem sentit alguna vegada. Tants bons records ens havia deixat.

Malgrat l'haver-se presentat amb alguna modificació car el violoncel·lista senyor Soler ha sigut substituït per la senyoreta Na Lluïsa Alsina, el conjunt no ha pas desmerescut gens ni mica.

Fou el dia 20 de Febrer que'l Trio Soler tocà a la Sala Mozart. Executaren un Trio de Brahms i un altre de Hans Huber. El primer es força interessant. i per la seva profunditat i factura, ens feu recordar a Beethoven; l'altre, en canvi, s'acosta a Schumann, però es mancat d'interés i tan diluït que arriba a fer-se soporífer. Tots dos Trios foren dits amb molta justesa. Na Lluïsa Alsina sab treure sonoritats exquisides del seu instrument, però en canvi li manca seguretat que potser adquirirà a copia de tocar en públic. En quan el violinista

N'Enric Roig havem de retreure-li algunes desafinacions. La pianista Na Rosa Barella de Soler, si que mereix aplaudiments sense reserva.

En la segona part del programa un excel·lent conjunt de violoncels a càrrec de quatre deixebles d'en Soler, executà sots la bututa d'aquest senyor, dues obres d'autors catalans: En Nogués i En Morera. Tant la d'En Nogués titulada «Petita Llegenda», com la d'en Morera «Melangia» son obres molt ben construïdes, però mancades d'inspiració, sobretot la del primer.

INFORMACIÓ OLOTINA

LA VINGUDA, A OLOT, DE LA ESCOLA CATALANA D'ART DRAMÀTIC. — Si destorbs imprevistos no alteren el projecte, es cosa resolta la vinguda a n'aquesta ciutat de aquella institució per a celebrar dues escullides sessions teatrals en el Teatre Principal el pròxim dia 19 del corrent diada de Sant Josep.

Un d'aquets pròxims dies vindrà el Director de l'Escola, l'eminent autor dramàtic i notable artista D. Adrià Gual per a ultimar els preparatius de la excursió i donar les disposicions conduents a la millor presentació escenogràfica de les suggestives obres que's representaran. Aquestes seran decidides en comunicació que s'està esperant, la qual contindrà tots els detalls de la projectada solemnitat artística. Podem avensar que tant les obres que's representaran a la tarde com les de la nit, seran escullidíssimes i formaran les dues sessions amb interès igual, essent probable que una d'elles sigui dedicada a obres capdals de teatre estranger i l'altra a produccions de D. Adrià Gual, del tot noves a Olot i de gran interès.

Tenim entès que la comissió organitzadora està estudiant la confecció del cartell amb uns preus assequibles a totes les classes socials, car, com que's tracta de una empresa exclusivament cultural, hi ha el propòsit de que tothom pugui participar, amb poc cost, de tant formosa fruïció artística.

Essent moltes les families que han expressat son desitg de adquirir localitats per les dues funcions de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, se farà probablement un abono a les dues sessions, amb notable ventatja, per el qual poden ja des d'ara fer-se encàrrecs en l'acreditat establiment de robes de nostre amic en Piu Orri.

EL CARNAVAL. La festa del Carnestoltes, en plena decadencia, hauria passat aquí quasi desaparebuda a no ser els balls, que de disfrees apenes

els en queda mes que el nom i qualche trompada escaducera producte de les fermentacions de certes begudes.

Una nota simpàtica, però, s'ha donat amb els concerts de la *estudiantina* que ha conseguit un èxit força estimable i una regular quantitat per a les obres que «La Caritat» ha de fer al Hospici.

LA ÚLTIMA CONVERSA DE LA LLIGA.—Segons avençarem en nostra edició anterior la conversa del divendres passat, de les que's tenen cada setmana a la Lliga, versà sobre l'important qüestió de les subsistències, vegent-se sumament concorreguda, principalment per socis obrers.

En dita conversa es comentaren amb gran sinceritat els incidents a que ha donat lloc aquesta qüestió i les derivacions possibles dintre un criteri honrat i justicier. El problema del treball intimament relacionat amb la crisi que s'atravessa fou també comentat lamentant-se que una antiga i deplorable hostilitat entre els patrons i obrers de una part de la nostra industria faci impracticables aquí solucions que altrement son lògiques i humanes.

També es parlà de la intervenció que podria tenir el Municipi per a ajudar a les classes humils que son més perjudicades, apuntant-se el criteri que, en tot cas, apart la promoció de obrers que facilitin treballs si fos necessaria una suscripció benèfica s'hauria de fer amb caracter obligatori i equitatiu per mitjà de un presupost extraordinari.

El fracàs de les gestions de la quasi disolta Junta de Subsistències se l'expliquen perfectament els que escoltaren les atinades consideracions que's feren en la conversa que hem extractat somerament. Son aquestes qüestions prou importants per a no poguer ésser tractades amb la premura i la simplicitat que alguns, equivocadament, pateixen.

UN PREC.—En aquesta redacció s'ha rebut una lletra, amb la firma de J. M. B., de qual contingut convindria a la gerencia de «Vida Olotina» parlar-ne amb son autor. Se tracta de un original que denuncia envejables condicions per a empreses literaries, que no es lícit ofegar per un excés de modestia. La reserva en tot cas quedarà assegurada.

JUNTA RENOVADA.—La Junta Directiva de «La Liga Española de Educación Familiar» ha quedat constituïda en la forma següent: President, D. Josep M.ª Garganta; Vis-president, D. Candi Agustí; Vis-presidenta, D.ª Rosari de Roselló de Solá; Secretari, D. Joan Sacrest; Vis-secretari, D. Llorens Cabré; Tresorera, D.ª Carme Monsalvatje de Sacrest; Bibliotecari, Rvnt. Marnel Serra, Rector de les Escoles Pies; Vocal, D.ª Agna M.ª Abad; Vocal, D.ª Virginia Monsalvatje de Gall. Els Srs. President i Tresorera han quedat nomenats per reelecció.

PERE AUBERT
Impressor—Olot

GLOSARI DE XENIVS

(1916 a 1914)

Se publica en fascicles setmanals,
contenint aproximadament un mes
de Glosari

***

Preus de subscripció:

El fascicle setmanal, 25 cèntims
Suscripció trimestral, 3 pessetes

***

S'admeten subscripcions a Barcelona
a casa J. Bartra Laborde
«Tallers Gràfics Montserrat»
Bilbao, 207

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anual-
ment dos volums d'unes 400 pàgines
cada un. La publicació es farà cada
mes, llevat els de Juliol, Agost i
Setembre, en fascicles d'un míni-
mum de 80 pàgines.

***

Preu de subscripció anual 4 ptes.
Número solt, 50 cèntims

***

Venda i subscripció a Olot:
LLIBRERIA BONET
Carrer Major, n.º 3

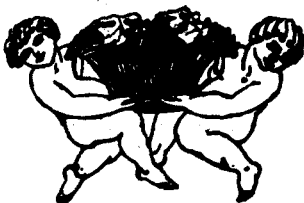
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sedes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

***

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

TONI-DIGESTOL BURGUET

RESTAURACIÓ DEL PAHIDOR

A base de ferments gástrics al estat natural, gonolobus, condurango, cuassia simaruba menyanthus trifoliata i chelidonium majus. Remei excelent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no d'origen nerviós. catarros gástrics, pesadesa, botiment, vértics del estómac. neurastènia gástrica, flatulències, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu ús s'obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de pahidor), calma ràpidament el dolor perquè ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaína ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPÓSIT:

Laboratori i Oficina
de Farmàcia de

Antón Bolós i Vayreda

Sant Rafel, 28
OLOT

FARMACIA I DROGUERIA

JOAN CARDELÚS I FILLS

Agents exclusius per a Olot dels tant recomanats

PRODUCTES DE LA PERFUMERIA GADALÚS

i de la **CREMA BELLA AURORA**

i per a la província del insuperable

CHAMPAGNE GEORGE MONTAGNE